

UOHSX00BDZ4H

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R0089/2018/VZ-23580/2018/323/JKt

Brno 15. srpna 2018

V řízení o rozkladu ze dne 16. 5. 2018 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne zadavatelem –

- **město Brandýs nad Labem-Stará Boleslav**, IČO 00240079, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, v řízení zastoupeno na základě plné moci ze dne 22. 3. 2018 Mgr. Tomášem Krutákem, advokátem, ev. č. ČAK 10739, Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o., IČO 29415349, se sídlem Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. ÚOHS-S0103/2018/VZ-13157/2018/544/MDb ze dne 2. 5. 2018, vydanému ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů výše uvedeným zadavatelem při zadávání veřejné zakázky s názvem „**Dodávka tří zařízení pro obousměrné úsekové měření rychlosti vozidel**“ zadávané ve zjednodušeném podlimitním řízení na základě výzvy k podání nabídek ze dne 16. 6. 2017,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0103/2018/VZ-13157/2018/544/MDb ze dne 2. 5. 2018

potvrzují

a podaný rozklad

zamítám.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení o návrhu vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0328/2017/VZ

1. Dne 14. 8. 2017 obdržel Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“) příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹, k doзору nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona, návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání postupu zadavatele – město Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, IČO 00240079, se sídlem Masarykovo náměstí 1/6, 250 01 Brandýs nad Labem-Stará Boleslav, (dále jen „**zadavatel**“) při zadávání veřejné zakázky „Dodávka tří zařízení pro obousměrné úsekové měření rychlosti vozidel“ ve zjednodušeném podlimitním řízení, zahájeném na základě výzvy k podání nabídek ze dne 16. 6. 2017 (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Dne 14. 8. 2017, tedy dnem obdržení předmětného návrhu bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0328/2017/VZ (dále jen „**správní řízení o návrhu**“).
3. Oznámení o zahájení správního řízení o návrhu bylo zadavateli doručeno dne 16. 8. 2017. V oznámení Úřad upozornil zadavatele, že je dle § 252 odst. 1 zákona povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdržení návrhu do 10 dnů od jeho doručení a společně s tímto vyjádřením zaslat Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení.
4. Úřad dne 24. 8. 2017 datovou schránkou obdržel 6 podání zadavatele, které kromě vyjádření zadavatele ze dne 23. 8. 2017 obsahovalo také část dokumentace o zadávacím řízení spojené v jednom datovém souboru ve formátu PDF, přičemž tento soubor nebyl opatřen uznávaným elektronickým podpisem, a 5 souborů ve formátu PDF, přičemž každý z uvedených souborů obsahoval část prosté kopie nabídky dodavatele bez autorizované konverze.
5. Usnesením č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-25083/2017/544/IKo ze dne 30. 8. 2017 Úřad zadavateli stanovil podle § 263 odst. 4 zákona dodatečnou lhůtu k zaslání dokumentace o zadávacím řízení. Toto usnesení bylo zadavateli doručeno dne 30. 8. 2017. Dne 1. 9. 2017

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 53 odst. 1 zákona v návaznosti na § 273 zákona.

byla následně Úřadu doručena poštou část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě.

6. Dne 3. 10. 2017 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-28593/2017/544/IKo (dále jen „**rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení**“), v jehož výroku I. uvedl, že zadavatel nedoručil Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku podle § 252 odst. 1 zákona ve lhůtě do 10 dnů ode dne doručení návrhu zadavateli, ani v dodatečné pětidenní lhůtě ode dne doručení usnesení č. j. ÚOHS-S0328/2017/VZ-25083/2017/544/IKo ze dne 30. 8. 2017 stanovené Úřadem podle § 263 odst. 4 zákona, tedy nejpozději dne 4. 9. 2017. Výrokem II. zrušil Úřad zadávací řízení na veřejnou zakázku. Výrokem III. uložil Úřad zadavateli podle § 263 odst. 8 zákona zákaz uzavřít smlouvu ve zjednodušeném podlimitním řízení, a to až do pravomocného skončení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedeného pod sp. zn. ÚOHS-S0328/2017/VZ. Výrokem IV. pak Úřad uložil zadavateli uhradit náklady řízení ve výši 30 000 Kč. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení bylo potvrzeno předsedou Úřadu jeho rozhodnutím č. j. ÚOHS-R0181/2017/VZ-02711/2018/323/JKt ze dne 26. 1. 2018, které bylo účastníkům správního řízení o návrhu doručeno dne 29. 1. 2018. Rozhodnutí o zrušení zadávacího řízení tedy nabylo právní moci dne 29. 1. 2018.

II. Správní řízení o přestupku vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0103/2018/VZ

7. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištění z předložených materiálů za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona, zahájil poté postupem podle § 150 odst. 1 správního řádu řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu č. j. ÚOHS-S0103/2018/VZ-08203/2018/544/IKo ze dne 16. 3. 2018 (dále jen „**příkaz**“), který byl obviněnému doručen téhož dne, a kterým zahájil správní řízení vedené pod sp. zn. ÚOHS-S0103/2018/VZ (dále jen „**správní řízení**“). Ve výroku I. příkazu Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v § 252 odst. 1 zákona, když Úřadu v rámci návrhového správního řízení nezaslal Úřadu kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na veřejnou zakázku, a současně byla obviněnému ve výroku II. za spáchání přestupku uložena pokuta ve výši 35 000 Kč.
8. Proti příkazu podal zadavatel včasný odpor. Usnesením č. j. ÚOHS-S0103/2018/VZ-09431/2018/544/MDB ze dne 28. 3. 2018 Úřad zadavateli sdělil, že s ohledem na podaný odpor se podle § 150 odst. 3 správního řádu v řízení o přestupku pokračuje.

III. Napadené rozhodnutí

9. Dne 2. 5. 2018 vydal Úřad na základě posouzení všech rozhodných skutečností rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0103/2018/VZ-13157/2018/544/MDB (dále jen „**napadené rozhodnutí**“).
10. Ve výroku I. napadeného rozhodnutí Úřad konstatoval, že se zadavatel při zadávání veřejné zakázky dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona tím, že nesplnil povinnost stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 citovaného zákona, když Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v rámci správního řízení o návrhu ve lhůtě 10 dnů ode dne doručení návrhu dne 14. 8. 2017 nezaslal kompletní dokumentaci o zadávacím řízení na jmenovanou veřejnou zakázku.

11. Výrokem II. napadeného rozhodnutí Úřad uložil zadavateli za zjištěný přestupek pokutu podle § 268 odst. 2 písm. c) zákona ve výši 35 000 Kč a výrokem III. napadeného rozhodnutí uložil zadavateli povinnost k úhradě nákladů správního řízení o návrhu ve výši 1 000 Kč.
12. Výrok I. napadeného rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že následkem nedodržení zákonné lhůty a nesplněním své zákonné povinnosti dodání originálů dokumentů tvořící dokumentaci o zadávací dokumentaci ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem zadavatel znemožnil přezkum jeho postupu v zadávacím řízení z věcné stránky. Kompletní dokumentace o zadávacím řízení totiž představuje podkladový základ, bez něhož Úřad nemůže soulad postupu zadavatele se zákonem posoudit. Úřad proto konstatoval, že zadavatel uvedeným jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku podle § 268 odst. 1 písm. e) zákona.
13. Výrok II. napadeného rozhodnutí o uložení pokuty odůvodnil Úřad tím, že se jedná o přestupek spíše závažný, neboť následkem nedodržení zákonné lhůty pro zaslání kompletní dokumentace o zadávacím řízení v originále Úřadu došlo ke znemožnění přezkumu postupu zadavatele v zákonem stanovených lhůtách. Jakožto přitěžující okolnost vzal Úřad v úvahu skutečnost, že obviněný svou zákonnou povinnost nesplnil ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem. Výrok III. napadeného rozhodnutí odůvodnil Úřad tím, že mu uvedení výroku o náhradě nákladů řízení v částce, která je paušální částkou nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, ukládají právní předpisy.

IV. Námitky rozkladu

14. Dne 16. 5. 2018 byl Úřadu proti napadenému rozhodnutí doručen rozklad zadavatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 2. 5. 2018. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.
15. Zadavatel v rozkladu rozporuje, že by mu zákon ukládal v rámci jeho povinnosti doložení dokumentace o zadávacím řízení obsažené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona povinnost zaslat Úřadu originály dokumentů, které tuto dokumentaci tvoří (tedy původní listiny, které byly pořízeny s originálními prvky dosvědčujícími pravost projevu vůle, případně kopie v takové formě, které zákon staví na roveň originálu). Požadavek Úřadu na doložení původních dokumentů tak zadavatel považuje za protiústavní, jelikož je nucen činit něco, co mu zákon dle jeho názoru neukládá.
16. Tento argument dále rozvíjí tvrzením, že zákon výslovně neuvádí, že by se součástí dokumentace o zadávacím řízení stávaly originály pořízených dokumentů. To dle zadavatele dokládá také o rozhodnutí Úřadu vydaného ve starším přezkumném řízení dne 7. 1. 2016, které se týkalo nutnosti uchování a předložení originálů či úředně ověřených kopií dokumentů prokazujících splnění kvalifikačních předpokladů dodavatelů. S ohledem na skutečnost, že Úřad v daném případě zdůrazňoval povinnost uchování a předložení originálů či úředně ověřených kopií u dokumentů, u nichž je výslovně zákonem stanoveno, že dodavatel musí doložit originály nebo úředně ověřené kopie dokladů prokazujících splnění kvalifikace, vyvozuje zadavatel z odůvodnění tohoto rozhodnutí závěr, že na zbylou část dokumentace o zadávacím řízení se tato povinnost nevztahuje. Dále poukazuje, že zákon také pouze u některých specifických dokumentů explicitně vyžaduje doložení originálů.
17. Na závěr pak zadavatel argumentuje, že Úřad pochybil, když skutečnost, že dokumentace o zadávacím řízení byla zadavatelem doručena v kopii, postavil na roveň situaci, za které by

tato dokumentace nebyla doručena vůbec. Dle zadavatele to byl naopak Úřad, kdo svým přepjatým formalismem znemožnil řízení o přezkoumání na návrh v rozporu se smyslem a účelem právní úpravy. To vyplývá i ze skutečnosti, že veškeré dokumenty, které byly Úřadem posouzeny jakožto nedoručené, jsou zveřejněné na profilu zadavatele, a že i při soudním řízení jsou jakožto důkazní prostředky postačující listiny ve formě prostých kopií.

Závěr rozkladu

18. S ohledem na shora uvedené důvody zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

V. Řízení o rozkladu

19. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Stanovisko předsedy Úřadu

20. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
21. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je uvedeno výše, rozhodl správně a v souladu s právními předpisy. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu zadavatele.

VI. K námitkám rozkladu

22. Zadavatel v rámci rozkladové argumentace nezpochybňuje svoji povinnost doručit dokumentaci o zadávacím řízení Úřadu ve lhůtě 10 dnů stanovenou v ustanovení § 252 odst. 1 zákona. Tvrdí však, že tuto povinnost splnil v zákonné lhůtě, a to již dodáním prostých kopií dokumentace o zadávacím řízení.
23. Nad rámec toho, co zde uvádím při vypořádávání námitek zadavatele obsažených v jeho rozkladu proti napadenému rozhodnutí, odkazuji na závěry, které jsem učinil č. j. ÚOHS-R0181/2017/VZ-02711/2018/323/JKt ze dne 26. 1. 2018. V tomto rozhodnutí jsem se s obdobnou argumentací zadavatele již jednou podrobně vypořádal. Především pak poukazuji na body 33. až 45. odůvodnění výše uvedeného rozhodnutí a další body, v nichž se věnuji podrobněji dokumentaci o zadávacím řízení a zadávací dokumentaci, způsobu jejich doručování a možnosti splnění doručovací povinnosti prostřednictvím výstupů autorizované konverze. Jelikož však námitky zadavatele obsažené v rozkladu proti napadenému rozhodnutí směřují výlučně k tvrzené neexistenci povinnosti zadavatele splnit jeho doručovací povinnost k Úřadu prostřednictvím originálů, tedy původních dokumentů pořízených v zadávacím řízení, budu se dále věnovat pouze argumentaci relevantní ve vztahu k zadavatelovým námitkám.

Dotčená právní úprava

24. Podle § 28 odst. 1) písm. b) zákona se zadávací dokumentací rozumí veškeré písemné dokumenty obsahující zadávací podmínky, sdělované nebo zpřístupňované účastníkům zadávacího řízení při zahájení zadávacího řízení, včetně formulářů podle § 212 a výzev uvedených v příloze č. 6 zákona.
25. Podle § 216 odst. 1 zákona je zadavatel povinen uchovávat dokumentaci o zadávacím řízení, kterou tvoří všechny dokumenty v listinné nebo elektronické podobě a výstupy z ústní komunikace, jejichž pořízení v průběhu zadávacího řízení, popřípadě po jeho ukončení, vyžaduje tento zákon, včetně úplného znění originálů nabídek všech dodavatelů, a to po dobu 10 let ode dne ukončení zadávacího řízení nebo od změny závazku ze smlouvy na veřejnou zakázku, nestanoví-li jiný právní předpis lhůtu delší.
26. Podle § 252 odst. 1 zákona je zadavatel povinen doručit Úřadu své vyjádření k obdrženému návrhu do 10 dnů od jeho doručení. Společně s tímto vyjádřením zašle Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.
27. Podle § 252 odst. 2 zákona lhůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku. Lhůta pro vydání rozhodnutí však nezačne běžet dříve, než dojde k doplnění obecných náležitostí návrhu, označení zadavatele v návrhu a uvedení v návrhu, čeho se navrhovatel domáhá.
28. Podle § 252 odst. 3 zákona vyjádření zadavatele k obdrženému návrhu a další podání, zadávací dokumentaci vyjma netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, je zadavatel povinen odeslat Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datovou zprávu podepsanou uznávaným elektronickým podpisem.
29. Dle § 268 odst. 1 písm. e) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nesplní některou z povinností podle § 252 odst. 1,3 nebo 4, § 254 odst. 5 nebo 6 nebo § 258 odst. 1.
30. Dle § 270 odst. 1 zákona se má za to, že čin, který vykazuje formální znaky přestupku podle tohoto zákona, je společensky škodlivý.

K pojmu dokumentace o zadávacím řízení a zadávací dokumentace

31. Nejprve je třeba pro přehlednost krátce zrekapitulovat, že zákon rozlišuje pojem dokumentace o zadávacím řízení (§ 216 zákona) a pojem zadávací dokumentace [28 odst. 1 písm. b) zákona]. Jelikož je však zadávací dokumentace součástí dokumentace o zadávacím řízení, a v posuzované otázce ohledně nutnosti zaslání originálů je tak upravena identicky, budu se dále věnovat dokumentaci o zadávacím řízení jako celku, do něhož zadávací dokumentace spadá. Pro vyloučení případných nejasností podotýkám, že tam, kde v odůvodnění tohoto rozhodnutí hovořím o „originálech dokumentace o zadávacím řízení“, mám na mysli původní dokumenty pořízené či obdržené zadavatelem v souvislosti zadávacím řízení, bez ohledu na to, zda se jedná o originály listin či prosté kopie listin u dokumentů, u nichž zákon formu originálů nevyžaduje. Pokud pak hovořím o originálech dokumentů, mám na mysli listiny opatřené podpisem či s jinými vlastnostmi prokazujícími autentičnost v nich obsaženého projevu vůle.

32. Ustanovení § 216 odst. 1 zákona zakotvuje povinnost zadavatele uchovávat veškerou dokumentaci o zadávacím řízení, jejíž pořízení vyžaduje zákon. Uvedeným ustanovením je tedy dokumentace o zadávacím řízení, kterou je zadavatel povinen uchovat, definována jako souhrn všech dokumentů a výstupů, které v průběhu zadávacího řízení zadavatel pořídil, tzn., že dokumentací o zadávacím řízení se rozumí pouze takové dokumenty, jejichž podoba odpovídá stavu, ve kterém byly pořízeny. Jinak řečeno, dokumentací o zadávacím řízení se rozumí pouze původní dokumenty v podobě (listinné či elektronické), v níž byly v průběhu zadávacího řízení pořízeny, a které mohou věrohodně dokumentovat postup zadavatele při zadávání veřejné zakázky v příslušné fázi zadávacího řízení (§ 216 odst. 2 zákona). Ať je tedy při zadávání veřejné zakázky zadavatelem pořízen či je mu doručen dokument v jakékoli podobě (originálu či prosté kopie), součástí dokumentace o zadávacím řízení se stává právě tento pořízený či obdržný dokument.
33. Pokud tedy § 252 odst. 1 zákona je zakotvuje povinnost zadavatele zaslat Úřadu právě tuto dokumentaci o zadávacím řízení do 10 dnů ode dne doručení stejnopisu návrhu zadavateli, je nutno doložit Úřadu právě tyto původní dokumenty, které tvoří dokumentaci o zadávacím řízení, nikoli prostřednictvím opisů, zápisů jejich obsahů, či jinak pořízených prostých kopií, jejichž soulad s originálem předmětné dokumentace není prokázán, jelikož tento postup by podstatně ztěžoval, či zcela znemožnil provedení zákonem uloženého dozoru.
34. Výše uvedené závěry lze kromě teleologického výkladu vyvodit také na základě výkladu jazykového. Pokud zákon hovoří v kterémkoli ustanovení o uchování či pořízení dokumentace o zadávacím řízení o dokumentech, myslí tím původní pořízené dokumenty, tedy originály nebo formu těmto postavenou na roveň, pokud byly v této formě pořízeny. Tento výklad lze podpořit argumentem a contrario, jelikož všude tam, kde je přípustné uchovat kopie, jsou tyto dokumenty výslovně uvedeny (§ 41 odst. 7, § 45 odst. 1, či § 53 odst. 4), a rozbořen ustanovení § 252 odst. 2 zákona, které jasně stanovuje, že *„[l]hůta pro vydání rozhodnutí Úřadu počíná běžet od okamžiku doručení vyjádření zadavatele a dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh, popřípadě kopie smlouvy na veřejnou zakázku“*. Zde tedy zákon jasně hovoří o možnosti doručení kopie u smlouvy na veřejnou zakázku, z čehož lze vyvodit, že doručení prostých kopií dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení zákon výslovně nepřipouští a je tak povinností zadavatele dodat původní dokumenty. K tomu je však potřeba zopakovat, že pokud např. uchazeč předloží zadavateli podle § 45 zákona kopii dokladu a zadavatel dále nevyžaduje předložení originálu, logicky bude zadavatel v dokumentaci o zadávacím řízení uchovávat prostou kopii předmětného dokladu a tuto posléze doručí v souladu s § 252 odst. 4 zákona Úřadu.
35. Zdůrazňuji tedy, že i pokud zákon ukládá zadavateli pořizovat dokumentaci o zadávacím řízení takovým způsobem, aby byl zadavatel schopen v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení, součástí dokumentace o zadávacím řízení se stane vždy dokument v původní podobě, ve které byl v souladu s tímto ustanovením pořízen, tedy vyhotoven či v rámci řízení např. předložen dodavatelem. Pouze takový výklad *a priori* zajistí to, že Úřad bude vycházet z podkladů, které věrohodně reflektují skutečnost a o nichž nemůže nastat pochybnost, která by mohla vést ke zmaření kvality zjištěného skutkového stavu, případně k nedodržení lhůt pro vydání rozhodnutí.

K námitce zadavatele týkající se formy dokumentace o zadávacím řízení a k srovnání dokumentace o zadávacím řízení s důkazními prostředky v civilním soudním řízení

36. Úvodem rekapituluji skutkový stav v přezkoumávaném případě. Úřad dne 24. 8. 2017 datovou schránkou obdržel 6 podání zadavatele, které kromě vyjádření zadavatele ze dne 23. 8. 2017 obsahovalo také část dokumentace o zadávacím řízení spojené v jednom datovém souboru ve formátu PDF a dalších 5 souborů ve formátu PDF, přičemž každý z uvedených souborů obsahoval část prosté kopie nabídky dodavatele.
37. V tomto podání tedy obdržel Úřad elektronicky prostřednictvím prostých kopií textovou část zadávací dokumentace, která mu nebyla ani posléze v rámci druhého podání zaslána v zákonem požadované formě. Konkrétně se jednalo o tyto dokumenty:
- prostá kopie zadávací dokumentace – část 1 – Výzva k podání nabídek,
 - prostá kopie zadávací dokumentace – část 2 – Podrobné podmínky zadávací dokumentace,
 - prostá kopie zadávací dokumentace – část 3 – Technické podmínky zadávací dokumentace,
 - prostá kopie vysvětlení zadávací dokumentace č. 1 ze dne 29. 6. 2017, včetně přílohy – Technické podmínky zadávací dokumentace – upravené,
 - prostá kopie vysvětlení zadávací dokumentace č. 2 ze dne 29. 6. 2017.
38. Výše zmíněné dokumenty na první pohled nebyly původní originály, protože byly spojeny v jednom PDF souboru a ve svém textu obsahovaly značku elektronického podpisu, ačkoliv dokument jako takový nebyl opatřen platným uznávaným elektronickým podpisem (byl odstraněn certifikát, který je součástí tohoto podpisu). Jednalo se tedy o prosté elektronické kopie. Následně pak byly tyto dokumenty Úřadu doručeny prostřednictvím listinného podání ze dne 1. 9. 2017, jehož součástí byly výše uvedené dokumenty vytištěné ve formě prosté fyzické kopie.
39. Úřad tedy v odůvodnění výroku I. napadeného rozhodnutí k výše uvedeným dokumentům konstatoval, že zadavatel nedoručil řádně část dokumentace o zadávacím řízení, resp. zadávací dokumentace, která byla doručena Úřadu výhradně formou prosté kopie, jelikož tuto formu nelze považovat za dostačující. Část dokumentace o zadávacím řízení tedy považoval za nedoručenou, jelikož údaje uvedené v zadavatelem chybně doručených přílohách považoval za neověřené informace, které nejsou dostatečně a jednoznačně prokázány, jelikož nikterak nebyla ověřena shoda těchto doložených dokumentů s originály uchovávanými zadavatelem v souladu s ustanovením § 216 zákona. Zbylé části dokumentace o zadávacím řízení přitom byly doručeny řádně dne 24. 8. 2017 prostřednictvím datové schránky či následně dne 1. 9. 2017, kdy byla v reakci na výzvu Úřadu doručena poštou část dokumentace o zadávacím řízení v listinné podobě.
40. Po posouzení příslušných podkladů se tedy plně ztotožňuji s právním názorem Úřadu, který dospěl v napadeném rozhodnutí k závěru, že zaslání pouhých prostých kopií (např. fotografií, oskenovaných dokumentů či jiných forem technického zobrazení originálů) pořízených v zadávacím řízení nelze považovat za dostatečné pro splnění zákonné doručovací povinnosti obsažené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona. Úřad je při výkonu své pravomoci oprávněn

akceptovat jen takové podklady, které umožní řádné a objektivní přezkoumání postupu zadavatele.

41. Objektivní přezkum zadávacího řízení, který je účelem zákona a na nějž je kladen celospolečenský zájem, by nemohl být zajištěn bez úplných a správných podkladů, kterými jsou právě originály dokumentace o zadávacím řízení, tedy původní dokumenty, nehledě na formu pořízení. Nezaslání dokumentace o zadávacím řízení ve lhůtě dle § 252 odst. 1 zákona, případně zaslání pouhých prostých kopií dokumentů, které byly do dokumentace o zadávacím řízení pořízeny jakožto originální listiny, a tedy jejich soulad s těmito listinami není prokázán, je porušením zákonné povinnosti stanovené v § 252 odst. 1 zákona. Uzavírám tedy, že při přezkumu zadávacího řízení vychází Úřad z informací obsažených v dokumentaci o zadávacím řízení, přičemž touto se v souladu s výše uvedeným rozumí pouze původní dokumenty, které se staly její součástí při jejich pořízení, nikoli jejich kopie pořízené pro účely správního řízení.
42. Nad rámec zde řešeného uvádím, že pokud by v souladu se zněním zákona nebyla uložena povinnost doručit dokumentaci o zadávacím řízení prostřednictvím původních dokumentů, které zadavatel pořídil či obdržel, a které se staly součástí dokumentace o zadávacím řízení, byl by zcela znemožněn přezkum části zákonných náležitostí těchto dokumentů. Takto by Úřad například nemohl nikterak zjistit, zda byla splněna povinnost stanovená v ustanovení § 211 odst. 5 zákona, dle které nejde-li o komunikaci uskutečňovanou prostřednictvím elektronického nástroje nebo datové schránky, musí být datová zpráva opatřena platným uznávaným elektronickým podpisem. Bez původních souborů, jejich ověřených kopií, či výstupů autorizované konverze, které jsou zákonem postaveny na roveň originálu, přitom Úřad nemůže jakýmkoli způsobem objektivně ověřit, zda byla tato povinnost u dokumentů uvedených v tomto ustanovení splněna.
43. Nesplněním povinnosti zadavatele obsažené v ustanovení § 252 odst. 1 zákona pak především dochází k porušení zásady spočívající v efektivitě, rychlosti a účelnosti správního řízení, tedy samotného cíle, který je zákonnou úpravou sledován. Zákon na zadavatele klade jednoznačné požadavky v takovém rozsahu, aby mohl Úřad již na základě dodané dokumentace o zadávacím řízení věcně rozhodnout. Nemohu se tedy ztotožnit s námitkou zadavatele, který požaduje, aby Úřad upřednostnil před teleologickým výkladem zákona zadavatelův vlastní jazykový výklad ustanovení § 252 odst. 1 zákona ve spojení s ustanovením § 216 zákona (ten přitom pouze zostřuje povinnost zadavatele již při pořízení dokumentů do dokumentace o zadávacím řízení, když připouští pouze úplné znění originálů u nabídek dodavatelů, kdežto u jiných dokumentů postačí zachování prostých kopií, či originálů dle formy v jaké byly předloženy či vytvořeny), a tvrdí, že zadavatel může pořídit a uchovat dokumentaci o zadávacím řízení libovolným způsobem. Tento výklad zadavatele nelze označit za správný, jelikož nesleduje smysl a účel zákona. Ačkoli tedy zadavatel musí v souladu s ustanovením § 216 zákona pořídit dokumentaci o zadávacím řízení způsobem, který umožní v případě potřeby doložit dokumentaci k aktuální fázi zadávacího řízení, součástí dokumentace o zadávacím řízení se stává právě pořízený dokument, nikoli jeho další kopie, zápisy o jeho obsahu či grafické zobrazení.
44. K tomu pro úplnost konstatuji, že se ze strany Úřadu jedná o ustálenou rozhodovací praxi, na kterou Úřad otevřeně upozorňuje také na svých webových stránkách v sekci určené pro zadavatele veřejných zakázek v části označené „Požadavky ÚOHS na podobu

předkládané dokumentace o zadávacím řízení“. Ze zde uvedeného poukazují především na následující: *„Úřad zdůrazňuje především povinnost předkládat originál dokumentace o zadávacím řízení. V případě části dokumentace o zadávacím řízení nebo soutěži o návrh neuvedené v odstavci 3 a netextové části zadávací dokumentace nebo soutěže o návrh, kdy v návaznosti na § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, je možno provést konverzi.“*

45. Ačkoli zadavatel namítá, že se s jeho námitkou neexistence povinnosti doručení původních dokumentů tvořících dokumentaci o zadávacím řízení v zákoně Úřad v napadeném rozhodnutí nevypořádal, musím naopak podotknout, že Úřad v bodech 25. až 38. odůvodnění napadeného rozhodnutí dostatečně vysvětlil, jak a z kterých zákonných ustanovení existenci této povinnosti vyvodil. Povinnost uchování a zaslání původních dokumentů (tedy především originálů, pokud byly dokumenty v zadávacím řízení jakožto originály listin pořízeny) totiž není *expressis verbis* v důsledku absence zákonné definice dokumentace o zadávacím řízení obsažena v samostatném ustanovení zákona. Nutnost vyvození této povinnosti na základě jazykového a teleologického výkladu ustanovení, v jehož důsledku může docházet k častějším pochybením zadavatelů, kteří nemají se zákonem příliš zkušeností, je pak hlavním důvodem, proč Úřad vydal a trvale zveřejnil na svých webových stránkách za účelem poučení zadavatelů stanovisko, na které odkazují výše. Zároveň pak v návaznosti na zjištění pochybení při zaslání dokumentace vinou nezaslání originálů dokumentace o zadávacím řízení na tuto skutečnost Úřad v souladu se zákonem a jeho zásadami obratem upozornil a umožnil tak zadavateli včasnou nápravu.
46. Zadavatel dále doplňuje svá tvrzení odkazem na existenci možnosti užití kopií dokumentů v civilním soudním řízení. Je však třeba konstatovat, že mezi správním řízením a civilním soudním řízením je několik zásadních rozdílů. Nejprve je nutno uvést, že soudy nejsou vázány lhůtami, ve kterých musejí rozhodnout. Tento aspekt vede k tomu, že nutnost ověřovat skutečnosti, které jsou uvedeny v kopích listin, porovnáním s originálem, nepředstavuje překážku pro rozhodování v rámci zákonem stanovených lhůt. Druhým aspektem je i kvalita skutkového stavu, na základě kterého je v civilním soudním řízení rozhodováno. Ve sporném civilním soudním řízení na rozdíl od správního řízení neplatí zásada vyšetřovací (viz § 50 odst. 2 správního řádu), neboť v něm platí zásady projednací zakotvená v § 120 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **„občanský soudní řád“**), dle které je povinností účastníků řízení navrhnout důkazy a tvrdit skutečnosti, které se posléze stanou podkladem pro vydání rozhodnutí. Dle občanského soudního řádu soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu, § 153 odst. 1 uvedeného právního předpisu již ale nestanoví (na rozdíl od správního řádu) kvalitativní požadavek, který musí zjištěný skutkový stav splňovat, aby z něj mohl soud při vydání rozhodnutí vycházet (srov. § 3 správního řádu: *„Nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.“* s § 153 odst. 1 občanského soudního řádu: *„Soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci.“*). Jelikož je pak Úřad povinen rozhodnout v krátkých zákonných lhůtách, a úplná a řádně doručená dokumentace o zadávacím řízení pro něj představuje prakticky jediný prostředek pro získání údajů, na jejichž základě může přezkoumat průběh zadávacího řízení a učinit jakýkoli závěr, nelze srovnávat použitelnost kopií dokumentů jako

důkazů v soudním řízení s jejich použitelností ve správním řízení před Úřadem. Uvedenou námitku tedy shledávám nepřiléhavou.

47. Naopak považuji dále za vhodné poukázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2018, č. j. 31 Af 78/2016, z jehož bodů 23. a 24. odůvodnění plyne následující závěr. K tomu, aby mohl Úřad efektivně vykonávat svou úlohu, tedy aby mohl *ex post* přezkoumávat postupy zadavatelů, je nutné, aby mu zadavatel zaslal originály dokumentů, které mu byly předloženy ze strany jednotlivých uchazečů. Dle Krajského soudu v Brně se v tomto ohledu nelze spokojit pouze se zápisem konkrétního zadavatele o předložených originálech daných dokumentů. Jinými slovy se tedy nelze spokojit s dokumentem, který pouze zachycuje obsah požadovaného dokumentu, nýbrž je nutno, aby zadavatel předložil originály dokumentů, které jsou součástí dokumentace o zadávacím řízení, aby splnil svou povinnost poskytnout Úřadu dokumentaci o zadávacím řízení dle zákona. S ohledem na to, že Úřad v okamžiku, kdy mu zadavatel zašle dokumentaci o zadávacím řízení, nemá představu o tom, jaké konkrétní dokumenty bude přezkoumávat, je nutno, aby celá dokumentace o zadávacím řízení byla Úřadu zaslána ve formě, v jaké ji zadavatel pořídil a má povinnost uchovávat.
48. Závěrem tedy opakuji, že nelze považovat za splnění povinnosti předložení dokumentace o zadávacím řízení Úřadu dle § 252 odst. 1 zákona pouhé pořízení a odeslání prostých kopií či grafických znázornění dokumentace o zadávacím řízení, u kterých nelze zaručit jejich shodnost s dokumenty, které byly pořízeny v zadávacím řízení (např. v důsledku technického nebo personálního pochybení může snadno při kopírování a skenování dokumentů v listinné podobě, případně i při manipulaci se soubory dokumentů v elektronické podobě dojít k chybě, v důsledku které bude výsledná prostá kopie neúplná, a to nehledě na možnost úmyslného pozměnění). Je pak pravděpodobné, že by v daném případě nemusela neúplnost kopií dokumentace o zadávacím řízení být Úřadem zjištěna. Tato situace by ve svém důsledku mohla vést k chybnému přezkumu v rozporu se smyslem zákona. Smyslem zákona i povinností Úřadu je tedy v intencích zásady zákonnosti a procesní ekonomie takovýmto pochybnostem předcházet. Na výše uvedeném nic nemění ani skutečnost, pokud zadavatel pořídil v zadávacím řízení ve formě originální podepsané (elektronicky či fyzicky) listiny dokument, pro který mu zákon tuto formu nenařizuje. I v takovém případě se součástí dokumentace o zadávacím řízení stává právě tento dokument.
49. Zadavatelova námitka neobstojí ani ve světle tvrzeného přepjatého formalismu. Úřad v souladu se zákonem naopak zjednodušeně řečeno pouze požaduje, aby zadavatel předložil Úřadu ty dokumenty, které v rámci zadávacího řízení skutečně vytvořil či obdržel, a to ve stejné formě. Nejedná se tedy dle mého o přehnaný požadavek, pokud má zadavatel zcela jednoduše řečeno vzít dokumenty, které pořídil či obdržel ve fyzické podobě a zaslat je poštou. Dokumenty, které pořídil či obdržel v elektronické podobě pak zaslat datovou schránkou či datovou zprávou podepsanou uznávaným elektronickým podpisem bez dodatečného spojování, změny formátu či jiné manipulace a úprav těchto dokumentů. Skutečnost, že tyto části zadávací dokumentace byly dle zadavatelových vlastních slov kompletně zveřejněny na profilu zadavatele, nikterak nesnižuje závažnost jeho pochybení. Naopak pouze dokazuje, že zákonnou povinnost bylo ze strany zadavatele možné splnit triviálním úkonem, který však ani po dodatečné výzvě neučinil. Úřad v kontrastu s tímto nemůže s ohledem na shora opakovaně akcentovanou nutnost rozhodnout ve věci

meritorně v co nejkratší době a na základě řádných podkladů provádět u každého zaslaného dokumentu kontrolu obsahu shodnosti listin zaslaných s listinami zveřejněnými na profilu zadavatele.

50. V souladu se závěry Úřadu obsaženými v napadeném rozhodnutí tedy konstatuji, že textová část zadávací dokumentace uvedená v bodě 36. odůvodnění tohoto rozhodnutí nebyla doručena ani v jednom z podání zadavatele v zákonem požadované formě a se zadavatelovou námitkou se neztotožňuji.

K odkazu na rozhodnutí Úřadu

51. Pokud jde o podpůrnou argumentaci zadavatele odkazem na rozhodnutí Úřadu ze dne 7. 1. 2016 v řízení vedeném pod sp. zn. ÚOHS-S0778/2015/VZ, dílčí část odůvodnění na kterou zadavatel odkazuje, považuji za nepřiléhavou. Argumentace zde obsažená se totiž dotýká pouze porušení povinnosti zadavatele přijmout a uchovat originály dokumentů prokazujících kvalifikační předpoklady dodavatele. Tento požadavek se však vztahuje právě pouze k prokazování kvalifikace v zadávacím řízení, jelikož v daném případě zadavatel v rozporu s požadavky zákonodárce připustil prokázání kvalifikace prostřednictvím prostých kopií a tyto učinil součástí zadávací dokumentace. Odůvodnění obsažené v zadavatelem poukazovaném případě se tak vztahují k porušení zásady transparentnosti ve zcela odlišném případě, a není možné z nich vyčíst náznak úvahy Úřadu, že by veškerou zbylou část dokumentace mohl zadavatel uchovat např. pouze ve formě prostých kopií pořízených dokumentů.
52. Zde podotýkám, že ani v zadavatelem poukazovaném, ani v napadeném rozhodnutí Úřad nerozporuje, že by se součástí dokumentace o zadávacím řízení nemohly v některých případech stát také kopie dokumentů, pokud jsou v této podobě v souladu s § 45 zákona zadavateli doloženy či jsou jím v této formě pořízeny v průběhu zadávacího řízení. Součástí dokumentace o zadávacím řízení se však nestávají jejich následné prosté kopie a pro umožnění řádného přezkumu je nutno doručit Úřadu právě ty dokumenty, které se staly součástí dokumentace o zadávacím řízení. Závěry vyvozené zadavatelem ze skutečnosti, že zákon u nabídek dodavatelů v ustanovení § 216 odst. 2 zákona hovoří výslovně o úplném znění originálů, jsou tak chybné. Tento paragraf užívá své formulace ke zdůraznění skutečnosti, že předmětné nabídky mohou být vždy přijaty jen v originálu a v této podobě se stávají součástí dokumentace o zadávacím řízení, kdežto u jiných dokumentů se např. mohou součástí dokumentace o zadávacím řízení stát přímo kopie jiných dokumentů, a to pokud jsou v této podobě předloženy uchazečem v souladu se zákonem a zadavatel tedy originál nemusel vyžadovat.
53. V nyní posuzovaném případě se však bez ohledu na možnost pořídit dokumenty do dokumentace o zadávacím řízení ve formě originálů či prostých kopií rozhodl zadavatel vybavit předmětné nedoručené dokumenty uvedené v bodě 36. odůvodnění tohoto rozhodnutí elektronickým podpisem a učinil z nich tedy originální listiny jakožto autentické záznamy obsahující originální prvky dosvědčující pravost projevu vůle v nich obsažené. Součástí dokumentace o zadávacím řízení se tak staly právě tyto dokumenty, a právě ty měly být v souladu s výše uvedeným Úřadu v zákonné lhůtě doručeny, případně měly být doručeny ve formě, kterou zákon staví na roveň originálu. Zadavatelovu námitku tedy sledávám neopodstatněnou.

K tvrzené rozdílnosti nesplnění doručovací povinnosti a doručení chybnou formou

54. Zadavatel dále v rozkladu namítá, že nelze zaměňovat doručení dokumentace k zadávacímu řízení v chybné podobě a to, že zadavatel dokumentaci nezašle Úřadu vůbec.
55. K uvedené námitce sděluji, že Úřad správně v souladu s výše uvedeným zhodnotil, že skutečnost, zda byl postup zadavatele v zadávacím řízení v souladu se zákonem, lze ze strany Úřadu ověřit pouze posouzením originálů dokumentů pořízených v zadávacím řízení, a tedy tvořících dokumentaci o zadávacím řízení. Úřad tedy v souladu se zákonem nezaslání předmětných částí dokumentace o zadávacím řízení v řádné podobě fakticky posoudil jako jejich nedoručení, jelikož poskytnutí dokumentace o zadávacím řízení, o jejímž obsahu nebude nutno mít pochyb, je nezbytným předpokladem pro rozhodnutí ve věci. Přitom lze konstatovat, že je kladen akcent na co možná nejrychlejší projednání a vydání rozhodnutí ve věci a poskytnutí zákonem stanovených dokumentů zadavatelem je tak také nezbytným předpokladem pro zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti a řádný průběh správního řízení u Úřadu v zákonných lhůtách.
56. Pokud má být účelem § 268 odst. 1 písm. e) zajištění postihu zadavatelů, kteří brání nebo ztěžují přezkoumání úkonů v zadávacím řízení, je zjevné, že případné ztížení přezkumu může být důsledkem nejen nezaslání dokumentace jako celku, ale rovněž zaslání této dokumentace opožděně, v neúplné podobě nebo nesprávnou formou. S ohledem na krátké lhůty a na maximalizaci snahy Úřadu rozhodnout ve věci meritorně ještě před uplynutím blokační lhůty je nutno disponovat nástroji, které budou efektivně vést k zajištění co nejrychlejšího a bezchybného průběhu řízení. Úřad mimo jiné zohlednil rozsah a důležitost nedoručené části dokumentace, nikoli však ve výroku o vině, ale v rámci určení výše pokuty, která byla vyměřena hluboko pod svou maximální hranici.
57. V tomto směru tedy uzavírám, že přezkum zadávacího řízení, na nějž je kladen celospolečenský zájem, by nemohl být zajištěn bez úplných a správných podkladů, kterými jsou právě původní dokumenty, které tvoří dokumentaci o zadávacím řízení, nehledě na formu pořízení. K tomuto dodávám v souladu se sdělením Úřadu, že v případě, kdy Úřad obdrží prostou kopii části dokumentace, není jeho úkolem posuzovat, zda se tato shoduje s původním dokumentem (který je v držení zadavatele), byť by tomu tak ve skutečnosti být mohlo. Dispozice originálními materiály Úřadem je tedy zcela zásadní, neboť právě na základě údajů uvedených v dokumentaci o zadávacím řízení Úřad činí závěry ve správním řízení. S námitkou zadavatele se tedy neztotožňuji.

Shrnutí

58. Lze tedy uzavřít, že z požadavků kladených na Úřad správním řádem ohledně kvality zjištění skutkového stavu, a lhůt, ve kterých má být ve věci rozhodnuto, lze vyložit § 252 odst. 1 zákona tak, že lze uvedenou povinnost obecně splnit pouze předložením originálů dokumentace o zadávacím řízení, a to zejména s ohledem na to, že kopie listiny má oproti originálu nižší vypovídací hodnotu. S ohledem na to, že Úřad nemůže v rámci správního uvážení upustit od uložení trestu, případně dojít k závěru, že v daném případě nedošlo ke spáchání přestupku pro nenaplnění materiální stránky odpovědnosti za přestupek, nelze jeho postup označit za přepjatě formalistický, neboť pouze plní povinnosti, které mu ukládá zákon.

59. Ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu jsem přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí, jeho věcnou správnost v rozsahu vznesených námitek, jakož i zákonnost postupu Úřadu, když napadené rozhodnutí jsem shledal zákonným a věcně správným. Úřad v napadeném rozhodnutí uvedl všechny právní normy, které v dané věci aplikoval, a současně dostatečně odůvodnil jejich použití. Závěry Úřadu, obsažené v napadeném rozhodnutí považuji za správné, dostatečně odůvodněné, vnitřně logicky uspořádané, vycházející z řádně zjištěného skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a rovněž vycházející ze smyslu a účelu zákona.
60. Nad rámec námitek obsažených v rozkladu pak konstatuji, že Úřad dále v napadeném rozhodnutí správně vymezil horní hranici pro uložení pokuty v souladu s § 268 odst. 2 písm. c) zákona a současně při ukládání pokuty přihlédl ke všemu, k čemu ve smyslu § 37 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky, ve znění pozdějších předpisů, přihlédnout měl, přičemž své dílčí úvahy srozumitelně odůvodnil. Úřad se také zabýval tím, zda výše uložené pokuty bude mít pro obviněného likvidační účinek a dospěl k závěru, že pokuta ve výši 35 000 Kč takový účinek mít nebude.

Závěr

61. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se správním řádem a zákonem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
62. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. Mgr. Tomáš Kruták, advokát, Kruták & Partners, advokátní kancelář s.r.o., Revoluční 724/7, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy